

РЕШЕНИЕ

№ 224

гр. Бургас, 15.02.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – БУРГАС в публично заседание на двадесети декември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Валентина Ж. Кърпичева
Цинцарска

при участието на секретаря Ваня Ст. Димитрова
като разгледа докладваното от Валентина Ж. Кърпичева Цинцарска
Гражданско дело № 20222100101275 по описа за 2022 година

Делото е образувано по исковата молба на Р. П. П., с ЕГН *****, с адрес: гр. Бургас, ***, със съдебен адрес: гр. Пловдив, ул. Софроний Врачански № 2, ет. 2, адв. Константин Костадинов срещу Прокуратурата на Република България, с адрес: гр. София 1061, бул. Витоша № 2, с адрес за призоваване: Окръжна Прокуратура Бургас.

Видно от изложеното от ищеца в исковата му молба и уточнителната такава, същият претендира от ответника сумата от 60 000 лева, представляваща обезщетение за претърпяните от него неимуществени вреди от отказа на ответника да защити правата му като му съдейства да осъществи регламентирани контакти с детето му за периода 01.11.2016г.-23.02.2019г. Претендира се законна лихва върху търсеното обезщетение от датата на завеждане на иска-06.07.2022г. до окончателното изплащане на сумата.

В срока за отговор на исковата молба, такъв е постъпил по делото. Видно от изложеното по същество, ответникът счита, че от твърденията на ищеца не става ясно в какво се състои противоправното действие или бездействия на нейните органи и в каква причинно-следствена връзка с тях са настъпилите вреди за ищеца. Твърди се, че липсват ангажирани

доказателства, кои са конкретните актове на прокуратурата, в резултат на които се твърди, че са настъпили вредите за ищеца.

По фактологията съдът намира следното:

Неспорно е по делото, че ищецът Р. П. П. е живял на семейни начала с В. С. П., като имат общо дете С. Р. П.. С решение по гр. дело № 6115 по описа на БРС за 2014г., потвърдено с решение по въззивно гражданско дело № 207 по описа на БОС за 2015г., което решение е влязло в законна сила на 12.06.2015г., съдът е предоставил упражняването на родителските права по отношение на общото им дете на майката, като на бащата е определен режим на лични отношения с детето.

От разпита на свидетеля К., който е много близък приятел на ищеца, се установява, че след раздялата между родителите и уреждането на родителските права е започнало да има проблем с осъществяване на срещите на ищеца с детето му. Същият свидетел, установява, че ищецът е започнал да има проблеми с осъществяването на срещите с дъщеря си, когато тя е била на шест или седем години, защото е била ученичка и когато е следвало да бъде вземана от бащата е трябвало да бъде с подготвена за училище раница, като с оглед на датата на раждане на детето на ***г., това установява твърдението на ищеца в исковата му молба, че проблемите с виждането е вземането на детето му датират от 2016г. Началото на проблемите с режима на лични отношения се установява и от другите разпитани свидетели Х. С. и И. Г..

Свидетелят К. твърди, че от 2019г. ищецът отново може да вижда детето си безпроблемно. Другите двама свидетели не са категорични в годината на възстановяване на срещите между бащата и детето, като казват, че е станало преди 3-4 години, като предвид разпита им през 2020г., се касае за 2018г. или 2019г.

Свидетелските показания и на тримата свидетелите за безпротиворечиви, че същите считат, че причина за неосъществяване на личните отношения на ищеца с детето е поведението на майката, която не е приготвяла детето за тръгване с бащата и му е въздействала да не иска да посещава бащата.

Безспорно установено по делото е, чрез приложеното НЧХД № 4218/2019г., че с влязла в сила на 13.07.2021г. присъда по това дело В. С. П. е осъдена за престъпление по чл. 182, ал. 2, във вр. чл. 26 от НК, изразяващо се в това, че през периода ***г. до ***г. при условията на продължаващо престъпление, като родител на малолетно дете С. Р. П. не е изпълнила съдебното решение относно личните контакти на бащата Р. П. П. с детето.

По делото са приложени по опис и приети като доказателство досъдебно производство с вх. № 6687/2017г. по описа на Районна прокуратура-Бургас, досъдебно производство с вх. № 012768/2016/2017г. по описа на Районна прокуратура-Бургас и 33 броя прокурорски преписки. След запознаване със същите съдът констатира следното:

- Досъдебно производство с вх. № 6687/2017г. по описа на Районна прокуратура-Бургас е образувано по сигнал на ищеца за лъжесвидетелстване

на св. С. Ч.. Производството е прекратено поради недоказаност на престъпното деяние.

- Досъдебно производство с вх. № 289/2017г. по описа на Районна прокуратура-Бургас за неизпълнение на съдебно решение. Производството е прекратено поради недоказаност на престъпното деяние.

-Преписка № 1798/2018г. по описа на БРП касае сигнал от ищеца от 25.08.2017г. за невъзможност да вижда детето се през м. август и за период от 11 месеца, като е приключила с постановление за отказ за образуване на досъдебно производство, като е счетено, че липсват данни за осъществено престъпление от общ характер, тъй като срещите не са осъществени по обективни причини-отсъствие на майката, отказ на детето да се среща с бащата.

-Преписка № 1832/2018г. по описа на БРП касае сигнал от ищеца за неосъществен контакт с детето на 17.02.2018г., като е приключила с постановление за отказ за образуване на досъдебно производство, като е счетено, че липсват данни за осъществено престъпление от общ характер, тъй като детето е отказало да се срещне с бащата.

-Преписка № 4012/2018г. по описа на БРП касае сигнал от ищеца, с който изразява недоволство от действията на Директора на дирекция „Социално подпомагане“-гр. Бургас, като е счетено, че липсват данни за осъществено престъпление от общ характер от посоченото лице.

-Преписка № 4911/2018г. по описа на БРП касае сигнал от ищеца, с който се заявява, че директора на ОУ „Княз Борис Първи“ нарушава Наказателния и Семейния кодекс, като е счетено, че липсват данни за осъществено престъпление от общ характер от посоченото лице.

-Преписка № 1469/2018г. по описа на БРП касае сигнал от ищеца за неосъществен контакт с детето на 20.01.2018г., като е приключила с постановление за отказ за образуване на досъдебно производство, като е счетено, че липсват данни за осъществено престъпление от общ характер, тъй като детето е отказало да се срещне с бащата.

-Преписка № 4910/2018г. по описа на БРП касае сигнал от ищеца, че на 02.06.2018г. майката на детето не е спазила режима за осъществяване на лични отношения на детето с бащата, като е приключила с постановление за отказ за образуване на досъдебно производство, като е счетено, че липсват данни за осъществено престъпление от общ характер, тъй като детето е отказало да се срещне с бащата.

-Преписка № 5986/2018г. по описа на БРП касае сигнал от ищеца, че на 05.07.2018г. майката на детето не е спазила режима за осъществяване на лични отношения на детето с бащата, като е приключила с постановление за отказ за образуване на досъдебно производство, като е счетено, че липсват данни за осъществено престъпление от общ характер, тъй като на датата на, която се твърди, че бащата е следвало да се срещне с детето, не му се е полагала среща.

-Преписка № 6197/2018г. по описа на БРП касае сигнал от ищеца че на

05.05.2018г. майката на детето не е спазила режима за осъществяване на лични отношения на детето с бащата, като е приключила с постановление за отказ за образуване на досъдебно производство, като е счетено, че данни за осъществено престъпление от общ характер.

-Преписка № 7168/2018г. по описа на БРП касае сигнал от ищеца, че спрямо него са били извършвани незаконосъобразни действия от страна на служители на Четвърто РУ на ОД на МВР, като е счетено, че липсват данни за осъществено престъпление от общ характер.

-Преписка № 8981/2018г. по описа на БРП касае сигнал от ищеца срещу директора на ОУ „Княз Борис Първи“ и инспектор Хънев - служител на Първо РУ на ОД на МВР, като е счетено, че липсват данни за осъществено престъпление от общ характер.

-Преписка № 9006/2018г. по описа на БРП касае сигнал от ищеца, че на 27.08.2018г. майката на детето не е спазила режима за осъществяване на лични отношения на детето с бащата, като е приключила с постановление за отказ за образуване на досъдебно производство, като е счетено, че липсват данни за осъществено престъпление от общ характер, тъй като детето е отказало да се срещне с бащата.

-Преписка № 9915/2018г. по описа на БРП касае сигнал от ищеца, че на 14.08.2018г. майката на детето не е спазила режима за осъществяване на лични отношения на детето с бащата, като е приключила с постановление за отказ за образуване на досъдебно производство, като е счетено, че липсват данни за осъществено престъпление от общ характер, тъй като детето е отказало да се срещне с бащата.

-Преписка № 10244/2018г. по описа на БРП касае сигнал от ищеца, че на 17.11.2018г. майката на детето не е спазила режима за осъществяване на лични отношения на детето с бащата, като е приключила с постановление за отказ за образуване на досъдебно производство, като е счетено, че липсват данни за осъществено престъпление от общ характер, тъй като детето е отказало да се срещне с бащата.

-Преписка № 164/2019г. по описа на БРП касае сигнал от ищеца, че В. С. П. е използвала неистинска служебна бележка от езикова школа, като е приключила с постановление за отказ за образуване на досъдебно производство, като е счетено, че липсват данни за осъществено престъпление от общ характер, тъй като документът е истински.

-Преписка № 726/2019г. по описа на БРП касае сигнал от ищеца, че на 22.08.2018г. не е могъл да осъществи лични отношения с детето си, като е приключила с постановление за отказ за образуване на досъдебно производство, като твърдяното престъпление се разглежда по тъжба на пострадалия.

-Преписка № 1500/2019г. по описа на БРП, към която са присъединени преписки № 1502/2019, 1503/2019г. и 1504/2019г. Касае се сигнал от ищеца, че не е могъл да осъществи лични отношения с детето си, като е приключила с постановление за отказ за образуване на досъдебно производство, като

твърдяното престъпление се разглежда по тъжба на пострадалия.

-Преписка № 1501/2019г. по описа на БРП. Ищецът е сигнализирил за изнесена от В. С. П. невярна информация в съдебно заседание, като е приключила с постановление за отказ за образуване на досъдебно производство като няма извършено престъпление от общ характер.

-Преписка № 12767/2016г. по описа на БРП касае сигнал от ищеца, с който се заявява, че директорът на ОУ „Княз Борис Първи“ е ограничавал свижданията с дъщеря му, като е счетено, че липсват данни за осъществено престъпление от общ характер от посоченото лице.

-Преписка № 782/2017г. по описа на БРП касае сигнал от ищеца, че не е могъл да осъществи лични отношения с детето си, като е приключила с постановление за отказ за образуване на досъдебно производство, като е счетено, че липсват данни за осъществено престъпление от общ характер, тъй като детето е отказало да се срещне с бащата.

-Преписка № 780/2017г. по описа на БРП касае сигнал от ищеца, че не е могъл да осъществи лични отношения с детето си, като е приключила с постановление за отказ за образуване на досъдебно производство, като е счетено, че липсват данни за осъществено престъпление от общ характер, тъй като детето е отказало да се срещне с бащата.

-Преписка № 6689/2017г. по описа на БРП касае сигнал от ищеца, че лицето Гергана Василева Тодорова, в качеството и на психолог е дала неправилно становище по отношение на дъщеря му, като е счетено, че липсват данни за осъществено престъпление от общ характер, осъществено от посоченото лице.

-Преписка № 8911/2017г. по описа на БРП касае сигнал от ищеца срещу действия на директора на ДСП-Бургас, като е счетено, че липсват данни за осъществено престъпление от общ характер, осъществено от посоченото лице.

-Преписка № 8975/2017г. по описа на БРП касае сигнал от ищеца, че не е могъл да осъществи лични отношения с детето си, като е приключила с постановление за отказ за образуване на досъдебно производство, като е счетено, че липсват данни за осъществено престъпление от общ характер, тъй като детето е отказало да се срещне с бащата.

-Преписка № 9237/2017г. по описа на БРП касае сигнал от ищеца, че не е могъл да осъществи лични отношения с детето си, като е приключила с постановление за отказ за образуване на досъдебно производство, като е счетено, че липсват данни за осъществено престъпление от общ характер, тъй като детето е отказало да се срещне с бащата.

-Преписка № 9249/2017г. по описа на БРП касае сигнал от ищеца, че не е могъл да осъществи лични отношения с детето си, като е приключила с постановление за отказ за образуване на досъдебно производство, като е счетено, че липсват данни за осъществено престъпление от общ характер, тъй като детето е отказало да се срещне с бащата.

-Преписка № 9629/2017г. по описа на БРП касае сигнал от ищеца, с

който се заявява, че директорът на ОУ „Княз Борис Първи“ е ограничавал свижданията с дъщеря му, като е счетено, че липсват данни за осъществено престъпление от общ характер от посоченото лице.

-Преписка № 9756/2017г. по описа на БРП касае сигнал от ищеца, че не е могъл да осъществи лични отношения с детето си, като е приключила с постановление за отказ за образуване на досъдебно производство, като е счетено, че липсват данни за осъществено престъпление от общ характер.

-Преписка № 10115/2017г. по описа на БРП касае сигнал от ищеца, че не е могъл да осъществи лични отношения с детето си, като е приключила с постановление за отказ за образуване на досъдебно производство, като е счетено, че липсват данни за осъществено престъпление от общ характер, тъй като детето е било болно към момента, когато е поискано осъществяване на срещата.

-Преписка № 10639/2017г. по описа на БРП касае сигнал от ищеца, че не е могъл да осъществи лични отношения с детето си, като е приключила с постановление за отказ за образуване на досъдебно производство, като е счетено, че липсват данни за осъществено престъпление от общ характер.

-Преписка № 11836/2017г. по описа на БРП касае сигнал от ищеца, че не е могъл да осъществи лични отношения с детето си, като е приключила с постановление за отказ за образуване на досъдебно производство, като е счетено, че липсват данни за осъществено престъпление от общ характер.

Преписка № 11895/2017г. по описа на БРП касае сигнал от ищеца, че не е могъл да осъществи лични отношения с детето си, като е приключила с постановление за отказ за образуване на досъдебно производство, като е счетено, че липсват данни за осъществено престъпление от общ характер.

-Преписка № 5981/2018г. по описа на БРП, към която са присъединени преписки № 8235/2018, 8236/2018г., 8237/2018г., 8238/2018г., 8239/2018г., и 8249/2018г. Касае се сигнал от ищеца, че не е могъл да осъществи лични отношения с детето си, като е приключила с постановление за отказ за образуване на досъдебно производство, като твърдяното престъпление се разглежда по тжбa на пострадалия.

При така събраните доказателства по правото съдът намира следното:

Предявеният иск е с правно основание чл. 2 в, ал. 1, т. 2, Закон за отговорността на държавата и общините за вреди във вр. чл. 8 и чл. 13 от Конвенцията за защита на правата на човека и основните свободи. Разпоредбата на чл. 2 в, ал. 1, т. 2 от цитирания закон касае разглеждане на искове срещу държавата за вреди от нарушение на правото на Европейския съюз, когато вредите са причинени от достатъчно съществено нарушение на правото на Европейския съюз.

Видно от изложената фактология, основното оплакване на ищеца е, че не е могъл да поддържа отношения с неговото дете, тъй като не е получил нужното съдействие от прокуратурата за това. Макар, че ищецът не се е позовал на нарушение на правото му на личен и семеен живот, по същество оплакването му касае именно нарушение на правото му като родител да поддържа контакт с детето си и на втори план оплакване, дали се разполага с ефективни възможности за защита на това права по вътрешноправен ред. С оглед разпоредбата на чл. 52, параграф 3 от Хартата на основните права на европейския съюз, е видно, че същата, доколкото същата съдържа права, съответстващи на права, гарантирани от Европейската конвенция за защита на правата на човека и основните свободи, техният смисъл и обхват са същите като дадените им в посочената КОНВЕНЦИЯ, което сочи на това, че част от европейското право са и правата по тази конвенция, на която могат да се позовават всички европейски граждани, включително гражданите на Република България.

Ищецът твърди, че поради бездействието на органите на прокуратурата за периода края на 2016г. до средата на 2019г. не е имал възможност да осъществява режима на лични отношения, който му е определен с решението на съда по гражданското дело, касаещо упражняването на родителските права по отношение на общото дете на ищеца с В. С. П.. Ищецът твърди, че едва когато по негова тълба е образувано НЧХД № 4218/2019г., по което с влязла в сила на 13.07.2021г. присъда В. С. П. е осъдена за престъпление по чл. 182, ал. 2, във вр. чл. 26 от НК, изразяващо се в това, че през периода 06.04.2019г. до 07.09.2019г. при условията на продължаващо престъпление, като родител на малолетно дете С. Р. П. не е изпълнила съдебното решение относно личните контакти на бащата Р. П. П. с детето, едва тогава е могъл вече да се вижда с дъщеря си.

За да бъде основателна предявената по делото претенция за претърпiani неимуществени вреди, следваше да се установи по делото, че тези вреди са в причинно следствена връзка с бездействието на прокуратурата за нещо което същата е следвало да свърши, а не е свършила, както и да се докажат по вид и размер тези претърпiani вреди. Съдът намира, че с оглед събраните по делото гласни доказателства се установяват преживяните страдания на ищеца по невъзможността му да се вижда с детето си в определеното за срещи време, но съдът намира за недоказана връзката на тези вреди с поведението на ответника. Действително от описаните по-горе прокурорски преписки и досъдебни производства е видно, че по-голямата част от тях касаят сигнали на ищеца до прокуратурата, че не е могъл да осъществи дължимата съобразно режима на лични отношения среща с дъщеря му. Действително е разпоредбата на чл. 182, ал. 2 от Наказателния кодекс е предвидено, че родител или друг сродник, който не изпълни или по какъвто и да е начин

осуети изпълнението на съдебно решение относно упражняване на родителски права или относно лични контакти с дете, се наказва с пробация и глоба от две хиляди до пет хиляди лева, а в особено тежки случаи - с лишаване от свобода до шест месеца и глоба от пет хиляди до десет хиляди лева. До промяната на разпоредбата на чл. 193а от НК с ДВ бр. 16/2019г., наказателното преследване за това преследване се е възбуждало за престъпление от общ характер по тъжба до прокуратурата, с след тази промяна по тъжба на пострадалия директно до съда. Липсва обаче установено на причинно следствена връзка на обстоятелството, че срещите между бащата и детето са възобновени в резултат на постановената осъдителна присъда срещу майката, както установеност, че ако по-рано прокуратурата беше образувала досъдебни производства вместо отказ от образуване на такива и бяха постановени такива присъди срещу майката на детето, това би възобновила контактите между бащата и детето. Това е така, тъй като волята за спазване на личните отношения родител-дете, зависят от поведението най-вече на другия родител, на който е предоставено упражняването на родителските права, на поведението на детето и на връзката на детето с всеки един от родителите. С оглед на което е и много трудно да се каже, дали при по-рано постановена присъда срещу майката, последната би съдействала /ако не е съдействала/ за спазване на режима на лични отношения между детето и другия родител. Следва да се отбележи, че действително разпоредбата на чл. 182, ал. 2 от Наказателния кодекс се намира в раздел I на НК, а именно престъпления срещу брака и семейството и в крайна сметка има за задача да осигури спазването на съдебното решение относно упражняване на родителски права или относно лични контакти с дете, но ефектът от провеждането на наказателното производство е наказване на дееца за извършеното. Задължението на прокуратурата е да повдигне обвинение на лицето, което е осъществило състава на престъплението чл. 182, ал. 2 от Наказателния кодекс, ако е така, но прокуратурата няма за задължение, съответно не може да и се вмени в бездействие, самото предаване на детето от единия родител на другия. Нейната задача е санкционирането на това лице, ако е извършило въпросното престъпление. В крайна сметка санкцията на държавата за това неправомерно поведение на единия родител, няма непременно за последица гарантиране на спазването на определения с решението на гражданския съд режим на лични отношения между другия родител и детето. В тази връзка, следва да се има предвид, че ищецът разполага с други-много по-ефективни средства за защита на правото му на контакти с детето му. Предвид на факта, че същият разполага с влязло в сила решение за режим на лични отношения, може да се обърне към принудително изпълнение на това решение, чрез съдебното частно/държавно изпълнение, чрез което да се осъществят контактите, ако се касае за отказ на майката да предоставя детето. От приложените прокурорски преписки съдът констатира, че в повечето случай на сигнали на ищеца до прокуратурата, срещите не са се осъществявали поради отказ на детето да тръгне с бащата. Разпитаните свидетели считат, че това е в резултата на поведението на майката, която е въздействала на детето или пък не го е подготвяла за срещите. Очевидно и

бащата не е искал да взема детето без негова воля, което отново се установява от гласните доказателства, сочещи на това, че при противопоставяне на детето доброволно да тръгне, бащата се е отказвал от контакта. При такива хипотези на проблемни взаимоотношение между родител-дете, независимо дали има някакво въздействие от страна на другия родител, родителят, който не може ефективно да осъществява срещите с детето, може да поиска промяна на режима на контактите, като например поиска съдействие на психолог/социален работник при предаването на детето, с оглед на това детето да се мотивира, да се осъществяват срещите или да се избегне намесата на другия родител.

С оглед изложеното до тук съдът намира, че липсва установеност по делото, че болките и страданията на ищеца, преживяни в резултат на нарушение на правото му като родител да поддържа контакт с детето му, са в резултат на бездействието на прокуратурата, поради което и искът като неоснователен следва да се отхвърли.

С оглед неоснователността на иска ищецът няма право да му бъдат присъдени разноските, направени по делото.

Мотивиран от горното, Бургаският окръжен съд

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ иска на Р. П. П., с ЕГН *****, с адрес: ***, със съдебен адрес: гр. Пловдив, ул. Софроний Врачански № 2, ет. 2, адв. Константин Костадинов срещу Прокуратурата на Република България, с адрес: гр. София 1061, бул. Витоша № 2, с адрес за призоваване: Окръжна Прокуратура Бургас, за осъждане на ответника да заплати на ищеца сумата от 60 000 лева, представляваща обезщетение за претърпяните от него неимуществени вреди в резултата на отказа на ответника да защити правата му като му съдейства да осъществи регламентирани контакти с детето му за периода 01.11.2016г.-23.02.2019г. , ведно със законна лихва върху търсеното обезщетение от датата на завеждане на иска-06.07.2022г. до окончателното изплащане на сумата и разноските по делото.

Решението подлежи на обжалване пред Бургаския апелативен съд в двуседмичен срок от връчването му.

Съдия при Окръжен съд – Бургас: _____